

ГЛАВА 1

С ГРЪМ И ТРЯСЪК КЪМ ФИНАЛА?!

Случвало ли ви се е да прочетете първото изречение от някоя книга и мигом да я ЗАХВЪРЛИТЕ? На мен определено ми се е случвало.

Надявам се да не го направите с моята книга, макар че надали ще разбере.

Както и да е, здравейте. Казвам се Раф Качадорян и ако ме познавате, значи сте наясно, че предпочитам да правя нещата малко по-различно от останалите хора. Обичам да нарушавам правилата. Всъщност, да си го кажем правичката – направо *обожавам* да ги нарушавам. Особено идиотските училищни правила, примерно да не можеш да поговориш с приятелче в коридора или да можеш да идеш до тоалетната само два пъти на ден, независимо какво те мъчи.

Не знам какво гласят правилата за писане на книги, но аз лично смятам да ви загатна как ще завърши моята. При това още сега, в *началото*.

И така, през лятото ме пратиха на нещо средно между лагер и лятно училище. Но още преди да изтекат осемте седмици, нещата леко се пооплескаха (добре де, здравата се оплескаха) и в крайна сметка се наложи да си събера багажа предсрочно. (Всъщност възпитателите от лагера ми го събраха.)

Възможно е прибързаното ми заминаване да има нещо общо със следната аварийна ситуация:

Пър

Пър

Пър

Пър

Пър

Спасете Качамакорян!

Спасете Раф!

Не се забървайте!

Не си правете труда!

СПАСЕТЕ РАФ!

Спасе Раф

Обръснете Раф!

времето

СПАСЕТЕ РАФ!

Спасете Раф!

СПАСЕТЕ РАФ!

Спасете Раф!

СПАСЕТЕ РАФ!

Не се айте!

Не си губете времето!

?

Или по-скоро с ей този неприятен случай:

Възможно е нещата да са се случили ето така:

Или по-скоро като в тази рисунка, която казва повече от десет хиляди думи:

Но със сигурност мога да кажа, че имаше общо с ей тази дребна злополука:

Някъде сред целия хаос тази лудост си има край. Както и среда.

Но засега няма да ви казвам нищо повече. Ако искате да научите всички кървави подробности, ще ви се наложи да прочетете цялата книга. На ваша отговорност.

Ще ви кажа само, че това е история за побойници и броколи; за невероятна смелост и още по-невероятна страхливщина (или както там се казва), за цели кофи повръщано, за приятели и смъртни врагове, а също и за безнадежно изгубване в едно симпатично местенце, наречено Змийския хълм.

Едно мога да ви обещаая – няма да скучаете.

Може би сте чели „Училище-мъчилище – най-ужасната година от живота ми“. Е, това беше най-ужасното лято в живота ми.

Но колкото и да е странно, същевременно и най-готиното.

ДОБРЕ ДОШЛИ В ЛЕТЕН ЛАГЕР „УАНАМОРА“

И така, след като уточнихме края на книгата, предлагам да започваме.

Нали ги знаете ония лагери, в които разни прилежно зализани хлапета цяло лято тичат на чист въздух, правят лагерни огньове и плуват до отмала в езерото? Може даже да сте ходили на такъв лагер.

ОБРАЗЦОВ ЛАГЕРНИК

Чакайте, запомнете си мисълта. Искам да ви питам нещо друго:

Чели ли сте книгата „Дупки“? Ако не сте, прочетете я, страхотна е. В нея също става дума за лагер – лагера „Грийн Лейк“, който всъщност е затвор за деца.

Ще кажа само, че „Уанамора“ беше нещо средно между лагер и затвор. Като под „затвор“ имам предвид училище.

Точно така. Моя милост. На лятно училище. За ПОРЕДЕН ПЪТ.

Всяка сутрин от осем до дванайсет трябваше да имаме занятия. Мен ме бяха сложили в групата на нуждаещите се от известно „насърчаване“. А гениалната ми сестра Джорджия – в програмата „Предизвикателство“, предназначена за ония, дето си нямат какво по-интересно да правят през ваканцията, освен да трупат още повече акъл. На мен тая работа хич не ми звучеше като летен лагер.

Колкото повече ни говореше мама за лагера, толкова повече се въодушевяваше Джорджия, а аз се изпълвах с подозрения.

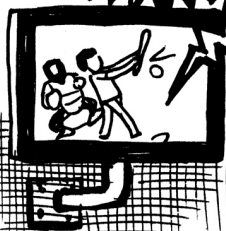
Мама му викаше „летен лагер“, но аз бях сигурен, че ще се окаже нещо такова.

Готови, на старта, започваме
с песен! Корен квадратен
от сто е винаги
десет

Той
показа
и
отзивен
бавно

Може ли
накой
да изключи
телевизора?
Опитвам се
да намеря
X!

Може ли допълнително домашно, моля?

АЛГЕБРА
7 КИЛОМЕТРА

Какво е
мнението ви
за житейския път,
извървян от
протагониста?

Твърде нереалиссссстичен.

Муууаарм

Бззззтовен

Ако сте чели последните ми две книги или дори тъпото книжле на сестра ми Джорджия, значи знаете, че *училището* не ми е любимото място. Зад гърба си имам няколко излежани присъди – в прогимназия „Хилс Вилидж“, в художествената гимназия „Кътидръл Скул“, че отгоре на това *и* в „Еърбрук“ (Падам си нещо художник, но затова по-късно.)

Проблемът беше, че ако исках да продължа да уча в „Еърбрук“, се налагаше през лятото да положа малко поправителен труд.